

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20Csp/108/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118209261
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3118209261.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobcu: WM Consulting & Communication, s.r.o., so sídlom Žilinská cesta 130, Piešťany, IČO: 34 127 798, právne zastúpeného JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., so sídlom Žilinská cesta 130, Piešťany, IČO: 36 866 598, proti žalovanej: Y. T., nar. XX.X.Z., trvale bytom E. T. XX, štátnej občanke SR, o zaplatenie 835,98 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanej súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca požiadal súd, aby žalovanú zaviazal zaplatiť mu sumu 835,98 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 404,29 Eur od 26.9.2014 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX, ktorú uzavrela dňa 13.9.2005 žalovaná so Slovenskou sporiteľňou, a.s., poskytla Slovenská sporiteľňa, a.s. (ďalej aj „SLSP, a.s.“) žalovanej úver v sume 35.000 Sk, ktorý sa žalovaná zaviazala uhrádzať spolu s úrokom pri úrokovej sadzbe 17,30% ročne v splátkach po 931Sk mesačne, splatných vždy do 10. dňa v mesiaci, počnúc 10.10.2005. Žalovaná porušila svoje povinnosti podľa zmluvy, keď úver nesplácala riadne a včas. Pôvodný veriteľ pohľadávku zo zmluvy postúpil žalobcovi na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25.9.2014 s tým, že o postúpení pohľadávky postupca upovedomil žalovanú oznámením zo dňa 7.10.2014. Pohľadávka ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu vo výške 835,98 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 404,29 Eur, príslušenstva vo výške 431,69 Eur. Žalovaná od postúpenia pohľadávky do spisania žaloby neuhradila žalobcovi žiadnu sumu. Preto sa žalobca obrátil na súd.

2. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 4.12.2018 na výzvu súdu uviedol, že príslušenstvo vo výške 431,69 Eur pozostáva z úrokov vo výške 300,90 Eur vyčíslených pri sadzbe 17,30% ročne z istiny 404,29 Eur za obdobie od 11.9.2010 do 25.9.2014, úrokov z omeškania vo výške 130,79 Eur vyčíslených pri sadzbe 8% ročne z istiny 404,29 Eur za obdobie od 11.9.2010 do 25.9.2014. Z predloženého prehľadu transakcií na účte žalovaného vyplýva, kedy sa žalovaná dostala do omeškania s úhradou splátok, pričom celkovo titulom úveru uhradila sumu 1.543,69 Eur, hoci mala uhradiť sumu 1.854,21 Eur (60 splátok x 931 Sk/30,90 Eur), nakoľko sa však dostala do omeškania, jej záväzok vzrástol s tým, že do úhrady vykonané do 10.9.2010 boli v celom rozsahu započítané na istinu pohľadávky, ktorá sa kapitalizovala o nezaplatené úroky a poplatky. V danom úverovom prípade nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, a konečná splatnosť úveru nastala v zmysle zmluvy o úvere dňa 10.9.2010. Na ďalšiu výzvu súdu žalobca v písomnom podaní zo dňa 10.4.2019 uviedol, že právny predchodca žalobcu pred postúpením predmetnej pohľadávky na žalobcu splnil všetky zákonné a zmluvné povinnosti, a dodržal aj postup podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, pretože

pred postúpením pohľadávky zasielal žalovanej písomné výzvy na splnenie dlhu s tým, že žalobca poukázal na predloženú výzvu banky zo dňa 16.2.2010, ktorá bola žalovanej zasielaná obyčajnou poštovou zásielkou. Poukázal aj na ustanovenie bodu 10.3. Všeobecných obchodných podmienok SLSP, a.s. (ďalej aj „VOP“), v zmysle ktorého pri doručovaní písomnosti v poštovom styku sa zásielka považuje za doručení v tuzemsku tretí deň od jej odoslania a v cudzine siedmy deň po jej odslaní, a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie, alebo sa zásielka vráti ako nedoručená. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, banka zasiela písomnosti v poštovom styku vo forme obyčajnej listovej zásielky. Odkázal aj na ust. bodu 10.5 VOP, v zmysle ktorých ak klient banke neoznámí zmenu v adrese, považuje sa doručenie vykonané na poslednú banke známu adresu za riadne vykonané. V zmysle uvedeného bola výzva banky zo dňa 16.2.2010 žalovanej doručená 19.2.2010, ktoré skutkové tvrdenie nie je v tomto konaní sporné.

3. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadрила, hoci jej bola s prílohami a výzvou na vyjadrenie doručená.

4. Spor bol prejednaný podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v neprítomnosti žalobcu a žalovanej. Strany boli na pojednávanie riadne a včas predvolané; žalovaná bola v zmysle § 106 ods. 1 CSP predvolaná z adresy jej trvalého pobytu evidovanej v Registri obyvateľov SR, pričom predvolanie neprevzala, v odbernej lehote, vrátilo sa súdu dňa 8.5.2019, kedy sa považuje za doručené v zmysle § 111 ods. 3 CSP. Žalobca neprítomnosť ospravedlnil, súhlasil s rozhodnutím v jeho neprítomnosti.

5. Súd vykonal na pojednávaní dokazovanie oboznámením zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.9.2005, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 7.10.2014, výzvy žalobcu na zaplatenie pohľadávky zo dňa 19.3.2015, všeobecných obchodných podmienok, písomných podaní žalobcu zo dňa 4.12.2018, 10.4.2019, výzvy SLSP, a.s. zo dňa 16.2.2010, prehľadu transakcií, a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Žalovaná ako dlžníka uzavrela dňa 13.9.2005 so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa Slovenská sporiteľňa, a.s. zaviazala poskytnúť dlžníkovi úver vo výške 35.000,- Sk (1.161,79 Eur), a dlžník sa zaviazal úver vrátiť veriteľovi s úrokmi pri úrokovej sadzbe vo výške 17,30% ročne v pravidelných mesačných splátkach po 931 Sk/30,90 Eur, zročných vždy do 10. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka bola zročná dňa 10.10.2005, posledná splátka bola zročná dňa 10.9.2010. Ročná percentuálna miera nákladov je uvedená vo výške 9,80 %. V zmluve je žalovaná označená jej menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu a adresou trvalého pobytu. Podľa čl. V bod 3 zmluvy sa všetky právne vzťahy výslovne neupravené v úverovej zmluve budú riadiť príslušnými VOP účinnými od 1.8.2002, ktoré sú súčasťou zmluvy.

7. Žalobca predložil súdu výzvu vyhotovenú SLSP, a.s. dňa 16.2.2010, v ktorej banka vyzýva žalovanú, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy uhradil banke omeškané splátky ku dňu 31.1.2010 vo výške 106,75 Eur titulom úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXX.

8. Z oznámenia SLSP, a.s. o postúpení pohľadávky zo dňa 7.10.2014 adresovaného žalovanej vyplýva, že dňa 25.9.2014 uzavrela Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca so žalobcom ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bola aj pohľadávka voči žalovanej v celkovej výške 835,98 Eur, ktorá vznikla zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXX.

9. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní trval na podanej žalobe. Žalobca preukázal, že je aktívne vecne legitimovaný v konaní predložením výzvy SLSP, a.s., ktorú banka žalovanej zasielala obyčajnou listovou zásielkou, pričom doručenie výzvy nie je medzi stranami sporné. Žalovaná nerozporovala ani samotný uplatnený nárok žalobcu.

10. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere /ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“/ Na účely tohto

zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

12. Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. Na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

13. Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

14. Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa Spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

15. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

16. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 102/2014 Z.z. účinného od 1.4.2015 Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

18. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

19. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

21. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

23. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so

splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

24. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že dňa 13.9.2005 bola medzi SLSP, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom uzavretá zmluva o splátkovom úvere podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Skutočnosť, že zmluva bola uzavretá podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka nevylučuje fakt, že predmetná zmluva je zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pretože súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že obdobné zmluvy veriteľ uzatváral s dlžníkmi vo viacerých prípadoch, a z textu predmetnej zmluvy a všeobecných obchodných podmienok SLSP, a.s., ktoré boli vopred pripravené týmto veriteľom, nepochybne vyplýva, že spotrebiteľ, teda žalovaná obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvnila. Je zrejmé, že žalovaná pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, no SLSP, a.s. vystupuje v predmetnom zmluvnom vzťahu v postavení dodávateľa, pretože z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, bankového povolenia. Napriek tomu, že zmluva o úvere je absolútnym obchodom podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka, je potrebné na ňu aplikovať osobitnú úpravu obsiahnutú v zákone č. 634/1992 Z.z., v ustanoveniach § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ktorá má prednosť. Prednostné použitie ustanovení Občianskeho zákonníka na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, bez ohľadu na to, podľa ktorého zákona (Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka) bola zmluva uzavretá, bola viac krát judikovaná slovenskými súdmi, a viedla k tomu, že túto zásadu v záujme jednoznačného výkladu ustanovení na ochranu práv spotrebiteľa zákonodarca výslovne zakotvil zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2015 do ustanovenia § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka. Keďže zákon č. 102/2014 Z.z. neobsahuje prechodné ustanovenie k predmetnému ustanoveniu, je potrebné ust. § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka použiť aj na daný zmluvný vzťah založený pred účinnosťou tohto ustanovenia. K rovnakému záveru o potrebe aplikovať ust. § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka aj na zmluvné vzťahy založené pred účinnosťou tohto ustanovenia dospel v obdobnej právnej veci Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 4MCdo/17/2014 zo dňa 26.11.2015. Predmetná zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi SLSP, a.s. a žalovanou ako spotrebiteľom, čo vyplýva aj z označenia žalovanej ako zmluvnej strany v texte zmluvy. Zmluva je uzavretá v zákonom stanovenej písomnej forme. Ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi úver, teda dočasne poskytnúť peňažné prostriedky na základe zmluvy o úvere a spotrebiteľ sa zaväzuje tieto vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené s úverom. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 35.000,- Sk, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať veriteľovi s dohodnutým úrokom v pravidelných mesačných splátkach podľa podmienok v zmluve. Žalobca uplatnil proti žalovanej neuhradený zostatok tohto úveru.

25. Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať tým, či žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplatenia peňažnej pohľadávky proti žalovanému na základe predmetnej zmluvy o úvere. Aktívna vecná legitimácia v občianskom súdnom konaní znamená oprávnenie účastníka vyplývajúce mu z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitimáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Pasívne legitimovaný je v konaní nositeľ subjektívnej povinnosti, vyplývajúcej z hmotného práva, splnenia ktorej povinnosti sa žalobca domáha. Imanentnou súčasťou rozhodovania súdu je posudzovanie aktívnej a pasívnej vecnej legitimácie v konaní (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009). Žalobcu zaťažuje povinnosť preukázať svoju aktívnu vecnú legitimáciu v konaní.

26. Bolo preukázané, že medzi SLSP, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom bola dňa 25.9.2014 uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok, pričom predmetom postúpenia mala byť aj pohľadávka voči žalovanej v celkovej výške 835,98 Eur na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 13.9.2005. Ustanovenie § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Stanovená obligatórna písomná forma zmluvy o postúpení pohľadávok bola v danom prípade splnená. Keďže pôvodný veriteľ SLSP, a.s. je bankou, zákonodarcom sú v osobitnom zákone stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta, a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak je pohľadávka splatná, predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky a klient, teda dlžník je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Vzhľadom na text daného ustanovenia je zrejmé, že zákonodarcu v ňom stanovil predpoklady, ktoré musia byť splnené pre to, aby bola pohľadávka spôsobilá na postúpenie zo strany banky na tretiu osobu. V prípade, že tieto podmienky splnené nie sú, nemôže dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Toto ustanovenie musí byť dodržané v každom prípade bez ohľadu na to, či dlžník s postúpením pohľadávky nesúhlasí, ako aj vtedy, keď banka do obchodných podmienok vložila ustanovenie o súhlase dlžníka s postúpením pohľadávky banky na tretiu osobu. Treba zdôrazniť, že predmetné ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách má nepochybne povahu kogentného ustanovenia, od ktorého sa nie je možné v zmluve odchyliť, keďže je v ňom vymedzený postup, ktorý musí byť dodržaný na to, aby banka bola oprávnená postúpiť pohľadávku z úveru tretej osobe a ktoré dáva možnosť klientovi po písomnej výzve banky vyrovnať omeškané splátky úveru a predísť tak postúpeniu pohľadávky na tretiu osobu. Preto akákoľvek odchýlna úprava podmienok postúpenia pohľadávky banky v zmluve o úvere, napríklad vo VOP, ktoré vopred pripravila banka a žalovaná ich musela prijať, keď chcela, aby jej bol úver poskytnutý, ktorou odchýlnou úpravou by sa na ujmu práv spotrebiteľa eliminovali zákonné limity umožňujúce banke postúpiť pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, nemôže byť platná v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Predpoklady uvedené v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách ako nevyhnutné podmienky platnosti postúpenia pohľadávky banky na tretiu osobu vyhodnotil aj Krajský súd v Prešove v uznesení č.k. 6Co/119/2013-135 zo dňa 29.5.2014, Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 18Co 358/2015 zo dňa 11.10.2016, Krajský súd v Trenčíne v rozsudkoch č.k. 5Co/460/2015-138 zo dňa 13.1.2016, č.k. 6Co/603/2015-166 zo dňa 22.3.2016, Krajský súd v Trnave v rozsudkoch č.k. 26Co/552/2015 zo dňa 26.9.2016, č.k. 23Co/450/2015 zo dňa 25.9.2016, Krajský súd v Žiline v rozsudkoch č.k. 11Co/235/2016 zo dňa 12.9.2016, č.k. 9Co/248/2016 zo dňa 22.8.2016, a súde zotrvali na tomto právnom posúdení zákonných podmienok platnosti postúpenia pohľadávky, ako napr. vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co 71/2018 zo dňa 8.8.2018. Súd nevidel dôvod pre odklon od tejto ustálenej rozhodovacej činnosti súdov. Žalobca uvádzal, že žalovaná nepopierala jeho tvrdenie, že žalovanej bola doručená písomná výzva banky na splnenie omeškaných splátok úveru, a preto tieto skutkové tvrdenia žalobcu v tomto smere treba podľa § 151 ods. 1 CSP považovať za nesporné. V tejto spojitosti súd poukazuje na to, že v danom prípade ide o konanie so slabšou stranou (spotrebiteľom), v rámci ktorého súd v zmysle § 295 CSP môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci s tým, že súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz. Rozhodujúcim dôkazom pre posúdenie platnosti postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy bol práve dôkaz o odoslaní, resp. doručení písomnej výzvy banky adresovanej spotrebiteľovi na splnenie omeškaných splátok úveru. Keďže uvedený dôkaz bol nevyhnutný pre rozhodnutie vo veci a súd ex offa skúma vecnú legitimitáciu strán v konaní, pričom žalobca napriek výzve súdu nepreukázal existenciu ním tvrdenej skutočnosti, ktorá má byť dokazovaním preukázaná, ustanovenie § 151 ods. 1 CSP o nespornosti nepopretých skutkových tvrdení sa neuplatní. K rovnakému záveru v obdobnej právnej veci dospel aj Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 6Co/54/2017 zo dňa 22.2.2018. Žalobca, ktorému SLSP, a.s. pri uzavretí zmluvy o postúpení pohľadávok odovzdala všetku zmluvnú dokumentáciu ohľadom predmetného úveru, predložil súdu výzvu SLSP, a.s. dňa 16.2.2010, v ktorej banka vyzýva žalovanú, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy uhradila banke omeškané splátky predmetného úveru, avšak žalobca nepreukázal, že túto výzvu banka naozaj žalovanej doručila, resp. ju aspoň žalovanému odoslala. Podľa názoru súdu skutočnosť, že banka vo výzve uviedla ako dátum podania 16.2.2010 nepreukazuje, že skutočne výzvu žalovanej odoslala. Žalobca nepreukázal ani to, že banka túto výzvu zaslala žalovanej poštou obyčajnou zásielkou. Faktom ostáva, že žalobca nepredložil na výzvu súdu doklad o odoslaní, prípadne

doručení predmetnej výzvy na splnenie dlhu dlžníkovi. Bolo v záujme veriteľa, aby kvalifikovanú výzvu zasielal dlžníkovi takým spôsobom, aby to bolo preukázateľné, a aby doklad o odoslaní (poštový podací lístok), resp. doručení výzvy (doručenku) dlžníkovi uschovával pre prípad jeho potreby v budúcnosti. Keďže nebolo preukázané, žeby banka predmetnú výzvu zo dňa 16.2.2010 poštou skutočne odoslala žalovanej na adresu pobytu uvedenú v zmluve o úvere, je bez právneho významu to, či žalovaná zmenila adresu, a či túto zmenu banke nahlásila, a nemožno potom uvažovať ani o fikcii doručenia písomnosti v zmysle bodu 10.3. VOP, v zmysle ktorého sa pri doručovaní písomnosti v poštovom styku v tuzemsku zásielka považuje za doručení 3. deň od jej odoslania. Súdna prax sa už odklonila od rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 210/01, a podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd z takého oznámenia vychádza bez toho, aby ako predbežnú otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Odklon od uvedeného rozhodnutia vyplýva napríklad z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obo 49/2008 zo dňa 14.5.2008 ako aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009, podľa ktorého v spore o neplatnosť zmluvy o postúpení, resp. v spore o splnenie neuhradenej postúpenej pohľadávky je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení pohľadávky, ak v konaní vyjdú najavo, a z Občianskeho zákonníka nemožno vyvodit', že dlžník by nemohol namietat' a súd skúmat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by toto postúpenie dlžníkovi oznámil postupca, a nemožno vyvodit' ani to, že dlžník by mohol namietat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky len vtedy, ak by postupca postúpenie pohľadávky dlžníkovi neoznámil, ale postupník by postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal; na takéto rozlišovanie v postavení dlžníka nemožno nájsť oporu v ustanovení § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka. K správnosti týchto záverov obsiahnutých v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009 sa priklonil aj Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. IV. ÚS 337/2012-19 zo dňa 3.7.2012.

27. Keďže žalobca nepreukázal, že pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky na žalobcu písomne vyzval žalovanú na splnenie peňažného záväzku titulom poskytnutého úveru, že jej túto výzvu odoslal, a doručil, teda žalobca nepreukázal, že pohľadávka bola spôsobilá na postúpenie, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 25.9.2014 je v časti postúpenia pohľadávky voči žalovanej absolútno neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

28. Preto súd výrokom I. žalobu proti žalovanej zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

29. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerene rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

30. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Vzhľadom k tomu, že súd žalobu zamietol v celom rozsahu, strana žalovaná dosiahla v konaní plný úspech. Preto žalovanej podľa § 255 ods. 1 CSP vznikol nárok na náhradu trov konania. Keďže zo spisu nevyplýva vznik trov konania žalovanej, súd výrokom II. vyslovil, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt

dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.